

יום א', י"ג בכסלו תשס"א (10 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום, **י"ג בכסלו**, בשנת 4260 (499 למניינם), יום פטירתו של **רבינא בר רב הונא**, בסוף תקופת האמוראים. מתלמידי רבא היה. רבינא היה, יחד עם ר' **אשי**, מסדר את התלמוד הבבלי.

[לוח דבר בעתו]

וכעבור כמה שנים, בשנת תרפ"ה (1924-5685), **מנחם שיינקין**, מפעילי הציונות ברוסיה, נהרג בתאונה. היה מעסקני המעמד הבינוני בארץ וממייסדי תל-אביב. שיינקין היה חסיד היוזמה הפרטית בהגשמה הציונית בארץ.

"...ולאהוב את ארצו": חברון – אחת מארבע הערים הקדושות בארץ ישראל (בנוסף לירושלים, טבריה וצפת). נזכרת בתנ"ך גם בשמות קריית-ארבע וממרא. חברון היתה מקום מושבם של שלושת אבות העם – אברהם, יצחק ויעקב. הם גם נקברו שם במערת המכפלה עם נשותיהם (יעקב עם לאה; רחל נקברה בקבר רחל ליד בית-לחם). גם אדם הראשון וחוה נקברו שם. היתה זאת עיר כנענית לפני כיבוש הארץ ע"י בני ישראל העולים ממצרים, ומקום מושבם של ילידי הענק כמתואר בסיפור המרגלים:

ויעלו [המרגלים] בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים... וגם ילידי הענק ראינו שם. [במדבר י"ג 22, 28]

[אתמול, במוצאי שבת, במקום ללוות את שבת המלכה, מצאתי את עצמי במקום שבו לא ציפיתי להיות, עם אנשים שברובם אינני מכירם, כדי ללוות אדם מענקי עתניאל שבדרום הר חברון למנוחת עולמים. את אליהו בן-עמי הי"ד, שנרצח במילוי תפקיד ביום ששי, לא זכיתי להכיר בחייו. אך מהמעט ששמעתי בהספדים וגם מבני וחברים אחרים אמש, ידעתי שהאובדן לעם ישראל הוא כבד. בן-עמי היה קצין משטרה כאשר התחיל להתחזק באמונתו לפני מספר שנים. על-אף שההלכה מתירה פעולות רבות בשבת במסגרת פיקוח נפש ולמרות שרבו הבהיר לו שהוא יוכל להמשיך במשטרה, אליהו לא רצה 'שבת' כזו, אלא, לדבריו, שבת אמיתית. משום כך, הוא התפטר מהמשטרה עוד לפני שמצא עבודה אחרת. בשבועות האחרונים, הוא היה בין הנהגים הבודדים שהמשיך לנסוע בכבישים באזור למרות כל הפיגועים והיה עושה זאת מספר פעמים ביום, בתור נהג הסעות. אנו תפילה שימליץ יושר על עמו בשעה הקשה הזאת. **ת.נ.צ.ב.ה.** חברון היתה בירת ממלכתו של דוד המלך למשך שבע וחצי שנה עד שעלה וכבש את ירושלים. לאחר חורבן הבית ה- השתלטו אדומים על העיר עד שיהודה המכבי גירשם בשנת 162 לפסה"נ. {ההמשך יבוא}]

מ"מגילת אנטיוכוס" (המשך):

מצאו איש אשר מל בנו ויביאו האיש ואישתו ויתלו אותם כנגד הילד וגם אישה אשר ילדה בן אחרי מות בעלה ותמול אותו לשמונה ימים ... ותעל על חומת ירושלים ובנה המהול בידה. ותען ותאמר: לך אומרים, בגריס הרשע, אתם חושבים לבטל מאיתנו הברית אשר כורת עמנו; ברית אבותינו לא נבטל ממנו ולא מבני בנינו. ותפל בנה לארץ ותיפול אחריו, וימותו שניהם כאחד. ורבים מבני ישראל היו עושים כן בימים ההם, ולא שינו ברית אבותם.

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

יום א', י"ג בכסלו תשס"א (10 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

בזמן ההוא אמרו בני ישראל אלה לאלה: בואו ונשבות במערה, פן נחלל את יום השבת; וילשינו אותם לפני בגריס. אז שלח בגריס אנשים חלוצים, ויבואו וישבו על פי המערה, ויאמרו: בני ישראל, צאו אלינו; אכלו מלחמינו ושתו מייננו ומעשינו תהיו עושים. {ההמשך יבוא}

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!